

Columbia'dan selamlar

Regards from Columbia

Bundan 29 yıl önce Anadolu Üniversitesi (şimdiki, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi) Tıp Fakültesi'nin kuruluş çırpınmaları sırasında rahmetli Prof. Dr. Orhan Çiğeroğlu ağabeyimiz arada sırada -Ben Amerikada iken- diye söze başladığı. Ben de o sıralarda, daha öyle ciddi bir yurtdışı deneyimim olmadığı için üzülür ve -Ben Erzurum Tıp Fakültesi kurulurken- derdim. Neyse, daha sonra New York - Rochester'da Navin Nanda ile bir süre çalışıp yurda döndüğüm zaman zaten Orhan Ağabey de gitmişti.

Şimdi ise, iki ayı aşkın bir süredir Columbia Üniversitesi Rosevelt Hastanesi Eko Laboratuvarında elimde not defteri, ha bire yazıyorum; dönünce bu böyle olsun, bu da böyle olmasın. Daha laboratuvara girmeden, katater laboratuvarına girip bir kahve alayım, dediğim zaman karşıma, karnı burnunda 7 aylık hamile direktör Dr. Jacqueline Tamis, kurşun etek-blüzünü giymiş çıkıyor. Hemen not alıyorum. Bizde ise, hamile çalışanlar koridora yaklaşılmayıp, 3-5 saatte mesaisini bitirirler. Yukarı çıktığım zaman, transözofajiyal yapılacak; hemşire, teknisyen, fellow ve Dr. Sherrid (ben de) dahil, özel önlükler giymek zorundayız. Ayrıca, bir hemşire gözümün önünde günde 20 (yirmi) çift eldiven değiştiriyor. Eko direktörümüze (Sherrid) koridordaki beş tane ventilatörü gösterip, "Bunların burada işi ne?" diye soruyorum "Yerleri yok herhalde." diyor. Ben alsam?, diyorum; "Kimsenin haberi olmaz" diyor. Ne dersiniz? Bizim hastanede ise (sizi bilmiyorum) ventilatörler karaborsadır.

Pazartesi sabah 07.00'da EKG semineri ile başlayan çalışma, akşam iş bitince sonlanıyor ama; resident ve fellow'ları haftada bir gün en fazla 24 saat çalıştırabilirsiniz, yoksa ertesi günü iznili. Haftalık toplam saati de aşamazsınız. Yoksa sizi şikayet eder. Bir de üstüne, asistanlar üç ayda bir hocalarına kapalı zarflarda not vermiyorlar mı? Pes dedim artık.

Bundan 10-15 yıl evvel, Siber Hoca Hanımın kulakları çınlasın, büyük sorunumuz: "Dahiliyeciyi ya da hemşire eko çekmesin" idi. Buralarda bu sorunu çözmüşler. Önce New Jersey Üniversitesi'nden başlarsak: Yedi hemşire-teknisyenleri var, beş eko makinesi. Yalnız Direktör, Dr. Sarici'i (Muhammed, büyük dedesi Kütahya'lıdır) transözofajiyalde probu fellow'lara göstermek için alıyor. Yoksa kimsenin teknisyenler dışında eko çektiği yok. Tabii ki yeteri kadar pratik ve uygulama eğitimleri var. Gece acillerde asistanlar gayet güzel eko çekebiliyorlar. Kaliteye gelince: Benim, teknik olarak yetersiz, diye rapor ettiğim pek çok pence-rede ne yapıp yapıp güzel bir görüntü buluyorlar. "State University New York" eko laboratuvarı Dr. Lazar'ın sorumluluğunda. Beş ekoları var, portabl hiç yok, altı teknisyen işi götürüyor. Lazar yalnızca TEE için eğitime geliyor. Columbia'nın bize eş hastanesi -St-Lukes-'da Dr. Chaudry'nin de beş makinesi var, biri erkek beş teknisyenle çalışıyor.

Bir ara asistanların maaşlarını öğreneyim dedim. Keşke öğ-

renmese idim: BÜRÜT 3500 ile 4000 dolar arası aylık. Hocaların düz aylıkları ise benim bir yılda aldığım maaş. Gözümüz yok, gön-lümüz zengin ama acaba yüksek ücret verilse Türkiye kardiolo-jisine o oranda yansır mı? Yoksa kanun, tüzük ve vicdan (ahlak) değişikliği mi gerekiyor? Bütün bunlar tabii ki AKD'yi yakından tanıdılar ve Aralık sayısını PubMed'den tam metin indirince ger-çekten şaşırıyorlar. Bana da gururlanmak düşüyor.

New York ve New Jersey'de ziyaret ettiğim pek çok hasta-nenin eko yayınları halen Circulation, JACC gibi yüksek impakt faktörlü dergiler dışında genellikle yer bulabiliyor. Yıllardır büyük bir hevesle incelediğimiz o araştırma sonuçlarının bir türlü raporlara girmediğini görüyoruz. Teknisyenlerle ölçümleri yaptığınız zaman yayınlardaki özgüllük ve duyarlılık için gerçekten work-station'a ihtiyacınız var. Bu saydığım laboratuvarlardan yalnızca Saric'in dijital eko makineleri ve 'full digital lab' olduğunu gördüm. Video sıkıntısından kurtulmuş. Eko bilgisine ulaş-ması hastahenenin her yerinde, hasta başında bile mümkün hale gelmiş. Diğer bütün laboratuvarlar gibi o da daha başka ne yapabilirim diye uğraşiyor. Yine de o güzelim araştırmaları hem kendisi yapıyor, yayınlıyor, sonra da kullanmıyor. Hatta teknis-yenler bile strain ve strain rate ölçümlerini ortaya koyarken, raporu yazan bu yöneticiler sonuçları atlayiveriyorlar.

Anlaşılan yarı iletkenler ile bilgisayar teknolojisinde ciddi bir atılım olmadan biz raporlarda hala E/A oranına takılıp kalaca-ğız. Allah'tan ki diyastolik disfonksiyon var.

Şu anda Amerika Birleşik Devletleri'nin benim dikkatimi çe-ken en büyük sorunu, Irak işgali dolayısı ile sağlık harcamaların-daki çok ciddi kısıntı. Hangi hasta ile, özellikle emeklilerle karşı-laşırsanız, kan ağlıyor desem yalan olmaz. On Şubat günü bu so-runlarla daha sonra kısmen bağlantısını fark ettiğim ciddi bir kar-diyoloji olayı kamuoyuna yansıdı. San Diego Union-Tribune'nun 10 Şubat sayısında T.J. Sheeran tarafından yazılan bir haber ve yorum, Plain Dealer (Cleveland)'da S.Treffinger tarafından 10 Şu-bat'ta yazılan bir yazı, Forbes de aynı tarihte M. Herber'in haberi -ama esas The New York Times'ta baş sahifede S.Saul tarafın-dan verilen bir haber bu camiada bazı yaralara parmak bastı. Amerika'daki Merck ilaç firması Mayıs 21, 1999'da Rofecoxib için FDA'den lisans aldıktan sonra, Profesör Eric Topol, NEJM 2004, Ekim 21, 17. sayısında da, Perspective bölümünde, "Failing the Public Health-Rofecoxib, Merck, and the FDA" başlıklı yazısında akut miyokard infarktüsü ve Cox-2'lerin ilişkisine Dünya'da ilk de-fa dikkati çekti. Yukarıdaki yazarlar da; mahkemeye intikal eden bu konu ve Cleveland'daki patronu Dr. Cosgrove ile olan sorun-lar dolayısı ile, Dr. Topol'un Cleveland'dan ayrılıp önceden kuru-cusu olduğu "Case Western Reserve University, School of Me-dicine in Cleveland"da "Genetics" profesörü olarak atandığını bildirdiler. Dr. Topol'un Cleveland Clinic'ten ayrılması, temelde

tüm Dünya kardiyolojisini ilgilendiren bir konudur. Şu anda kullandığımız bilgilerin bir çoğunun temelinde Topol'un imzası vardır. Sorunların bu noktada kalacağını hiç zannetmiyorum. Mart 2005 tarihinde *Circulation*'da Dr. Topol, Natrecor'un tedavi sonuçlarının öldürücü olduğu gibi, fiyatının da 50 misli pahalı olduğunu bildiren bir yazı yayınladı. Natrecor "human B-type natriuretic peptide" olarak USA'da Scios firması tarafından satılmaktadır. New York Times, 2005 Mayıs 17 tarihli baskısında, 2001 yılında ruhsat alan bu ilacın zararlarını, Dr. Topol'a dayanarak ciddi bir tartışmaya açtı. Bunlar USA'daki yeni sağlık politikası ile çok yakından ilgili görülmektedir.

Sonuç olarak, 13 Şubat tarihli New York Times, Dr. Topol'dan sonra gelen Profesör Steven Nissen'in yerine atandığını yazdı. Şimdilerde burada şöyle bir cümle çok sık söyleniyor (anonim?): "Do not fight the snake, unless you are prepared to kill it".

Ben Amerikada iken.....
Saygılarımla

Prof. Dr. Bilgin Timuralp
Eskişehir, Türkiye

Geçmiş zaman olur ki... Yıl 1973. Roosevelt Hastanesi, "Department of Medicine house staff"lar ile Bölüm Başkanı Profesör Nicholas P. Christy (siyah ok) ve Dr. Mark Sherrid (beyaz ok.)